

Prietenia romino-bulgară este de nezdruccinat

Bucureștii a primit sărbătorește pe înalții oaspeți bulgari

Aproape în fiecare zi stau de vorbă cu meteorologul de serviciu. Imi tâlmăcesc în grade temperatura din atmosferă. Doar vara aceasta ne-a adus zilele călduroase. Nu știu cum, dar imaginea meteorologului mi-a venit în minte privind mulțimea ce ocazional se solii poporului bulgar. Căldura sentimentelor acestor oameni poate fi oare exprimată în grade? Nu pot concepe unități de măsură pentru profunzimea simțămintelor pe care le-am perceput manifestate în piața gării de la Băneasa. Există o punte între noi și bulgari pe care istoria a creat-o iar popoarele noastre au desăvârșit-o. La drept vorbind, podul de peste Dunăre nu are o simplă valoare economică, ci materializează realitatea unei prietenii pe care niciun nor nu o întunecă. Iar această prietenie și-a dezvoltat dimensiunile încă o dată în această după-amiază în care Bucureștii a întâmpinat delegația guvernamentală și de partid a R.P. Bulgaria.

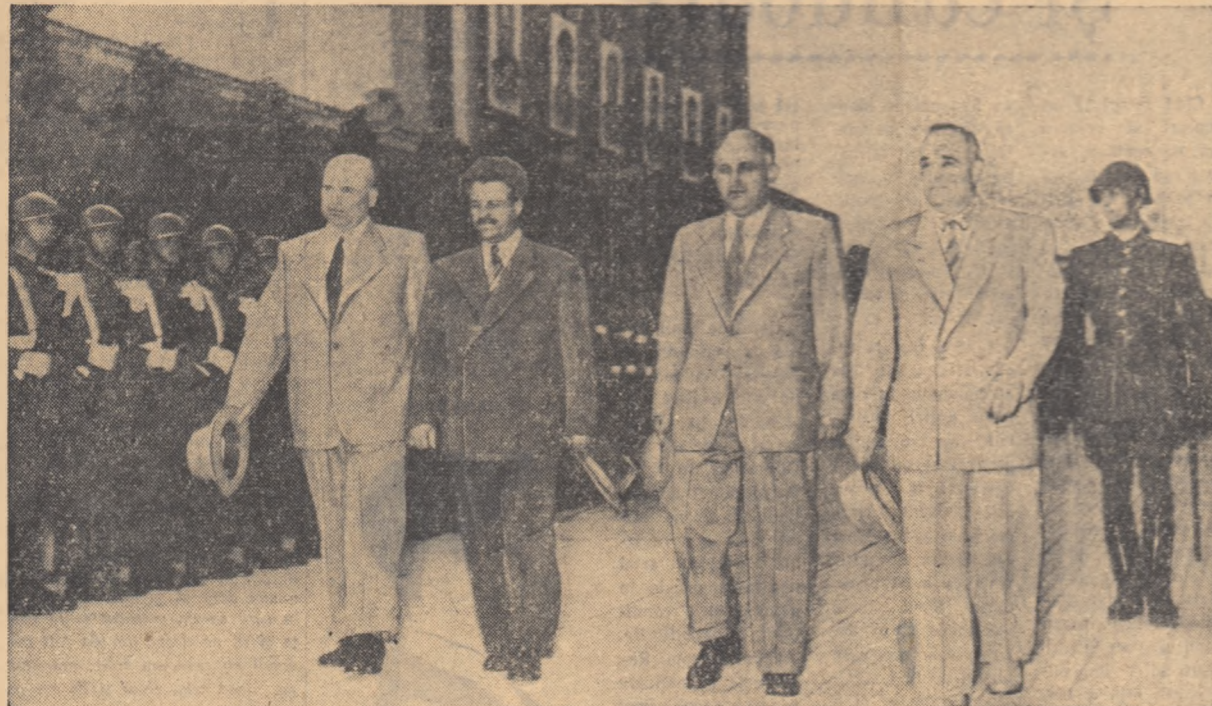
„Aud respirațiile greoaie ale unei locomotive. La capătul cel mai depărtat al peronului răsună urale. Apoi, oștile tălăzuiesc către noi. Fiecare metru parcurs de trenul special este precedat de declanșarea unor furtuni de aclamații. Reporterii cinematografici și fotografi se agită în căutarea celor mai bune unghituri.

În întâmpinarea scumpulor oaspeți bulgari au venit tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Petre Borilă, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Nicolae Ceaușescu, secretar al C.C. al P.M.R., Iosif Chișinevschi, secretar al C.C. al P.M.R., Miron Constantinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Alexandru Drăghici, ministrul Afacerilor Interne, Constantin Pirculescu, președintele Marii Adunări Naționale, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Dumitru Colu, Leonie Răutu, general colonel Leonie Răutu, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R., Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membri suplenți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Janos Fazekas, secretar al C.C. al P.M.R., Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Anton Moiseuc, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ion Cosma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Petre Costache, ministrul pentru probleme locale ale Administrației de Stat, Ch. Diaconescu, ministrul Justiției, Mihail Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, Gh. Gaston Marin, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății și Protecției Sociale, I. Mineu, ministrul Mînelor, Gherasim Popa, ministrul Industriei Grele, Marcel Popescu, ministrul Comerțului, Gr. Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, Aurel Vișoiu, ministrul Finanțelor, A. Breitenhofer, S. Bughici, P. Daj, Fl. Dîndăche, prim secretar al Consiliului orașeneș București al

P.M.R., P. Drăgoescu, M. Gaeriliu, general maior Ion Gheorghie, Th. Iordăchescu, acad. I. Murgulescu, Petre Lupu, C. Scariat, B. Solomon, Gh. Stoica, Chizela Vass, membri ai C.C. al P.M.R., V. Cristache, prim secretar al Comitetului Regional București al P.M.R., membru suplent al C.C. al P.M.R., Anton Vlădoiu, președintele comitetului executiv al

dintre reporterii noștri cinematografici înregistrează pe peliculă chipul mecanicului trenului bulgar, un bătrinel coicic, cu niște mușchi stufos și ochi blinzi ca de bunic. Conducătorii romini și bulgari iese în piața gării. Li întâmpină urale și ocații nesfârșite. Bucureștii au venit cu mii de stegulețe rominești și bulgare pe care le

vernalui R. P. Romine. miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artiști și literați, zăriați. La recepție au luat parte, de asemenea, zece mii de diplomați acreditati la București. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, înviorătoare. (Agerpres)

La trecerea în revista a companiei de onoare

Statului popular al Capitalei, deputați în Marea Adunare Națională, conducători ai organizațiilor obștești, oameni ai muncii din Capitală.

Au fost de față șefii unor misiuni diplomatice acreditate la București, membrii Ambasadei R.P. Bulgaria în R.P. Română și alți membri ai corpului diplomatic. „Locomotiva respiră din ce în ce mai rar. Clipele se scurg încet. În sfârșit, trenul cu care călătorește oaspeții bulgari se oprește. Este ora 16. Coborâți zimbitori tovarășii Anton Iugov, Todor Jivkov și ceilalți membri ai delegației împreună cu tovarășii Alexandru Moghioros, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. și Aurel Mălănșan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, precum și Stoian Paolco, ambasadorul R.P. Bulgaria la București, care i-au însoțit în cursul vizitei în țara noastră.

Conducătorii celor două popoare își ating mințile frățește. Actul este acriș și se conferă o valoare de simbol. Momentele solennității se succed vertiginos: întonarea imnurilor, trecerea în revistă a companiei de onoare, turețul pionierilor cu brațele încrăcate din flori. Într-o clipă de răgaz unul

flutură împreunate. Gesturi spontane în care descrierile semnificative adincli. Colegii mei de la zărele bulgare notează de zor. Pe unii îi pasionează inscripțiile de pe puntoarele în limba bulgară.

Vorbesc tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Todor Jivkov. Cuvintele lor sint deseori întrerupte de aplauzele zeilor de mii de bucureșteni, ocazii fierbinte adus unei prietenii frățești.

Într-o mașină deschisă urcă tovarășii Anton Iugov, Todor Jivkov, Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica. Drumul convoiului de mașini este acoperit de un coor de flori. Flori sâdite în minunata grădina a prieteniei...

E. OBERST
În cursul aceleiași zile a avut loc un schimb de informații între delegația guvernamentală și de partid bulgară și conducătorii Partidului Muncitoresc Român și ai guvernului R.P. Romine.

Seara, Consiliul de Miniștri al R.P. Romine a oferit o recepție în clădirea delegației guvernamentale și de partid a R.P. Bulgaria. Au participat conducătorii Partidului Muncitoresc Român și ai Gu-

Cuvîntarea tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

Dragă tovarășe Todor Jivkov, Dragă tovarășe Anton Iugov, Dragi tovarășii membri ai delegației guvernamentale și de partid a Republicii Populare Bulgare,

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al guvernului Republicii Populare Romine și al întregului nostru popor, salutăm cu căldură sosirea dumneavoastră în Capitala patriei noastre și prin dv. salutăm harnicul și talentatul popor bulgar, salutăm avangarda eroică a clasei muncitoare din țara dv. Partidul Comunist Bulgar și Comitetul său Central.

În cuvîntul rostit la sosirea dv. în România ați remarcat cu satisfacție că pretutindeni, în orice țară socialistă, reprezentanții popoarelor noastre sint întâmpinați cu prietenie, ca frați, ca filii ai unor popoare hotărâte să meargă umăr la umăr, în orice împrejurări, spre binele și fericirea popoarelor noastre. Aceleași sentimente le-am avut și noi cînd acum cîteva săptămîni o delegație guvernamentală și de partid din țara noastră a făcut o vizită oficială în Republica Populară Bulgaria.

Pretutindeni, în orașele și satele prin care am trecut, am fost întâmpinați cu dragoste frățească, tovarășească; hotărîrile cuprinse în declarațiile

comune de la Sofia ale guvernelor și partidelor noastre au fost primite cu multă bucurie de popoarele noastre care au văzut în ele un important pas înainte în dezvoltarea colaborării romino-

(Continuare în pag. 4-a)

Populația Bucureștilui aclamînd cu entuziasm pe înalții oaspeți

Cuvîntarea tovarășului TODOR JIVKOV

Scumpe tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej Scumpe tovarășe Chivu Stoica, Scumpulii noștri tovarășii și prieteni romini, frați și surori,

Îngăduiți-mi, ca în numele delegației guvernamentale și de partid bulgară să transmit guvernului Republicii Populare Romine, Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, cetățenilor și cetățenelor orașului București și întregului popor romin-prieten și tovarăș al nostru, prietenescul și înflăcăratul nostru salut și să vă urez noi succese în construirea Romniei socialiste, avînt continuu economic și cultural în țara dv.

Îngăduiți-mi de asemenea, să exprim mulțumirile noastre adincli pentru primirea caldă și emoționantă pe care oamenii muncii romini au făcut-o delegației bulgare, pretutindeni unde am fost, în orașe și sate, în uzine și pe ogoare. Trecerea delegației noastre prin Republica Populară Romină s-a transformat într-o sărbătoare plină de bucurie a prieteniei bulgare-romine, într-un marș triumfal al unității și frăției dintre popoarele bulgar și romin.

Această primire caldă, această revărsare emoționantă și spontană de simțăminte amicale, de respect și de prietenie, le considerăm adresate Partidului Comunist Bulgar, poporului bulgar — aliatul, fratele și tovarășul dv. credincios.

(Continuare în pag. 4-a)

Se extinde fabrica de antibiotice din Iași

La fabrica de antibiotice din Iași au început de cîteva zile lucrările de construcție a celui de-al 2-lea pavilion de producție. În acest pavilion se va fabrica streptomycină, vitamina B 12 și streptomicină în sălile pavilionului, a fost instalat Institutul de cercetări antibiotice și filiala din Iași a Institutului de cercetări chimico-farmacaceutice de lângă Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei.

De asemenea, la parterul primului pavilion se lucrează intens la finisarea boxelor sterile. Construcțiile mai execută lucrările de finisaj la cantină și la sala de festivități a fabricii care în curînd vor fi date în folosință.

Tovarășul Gheorghe Apostol invitat la Congresul C.G.T. din Franța

Vineri dimineața a părăsit Capitala pleciind spre Paris, tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., invitat să participe la Congresul Confederației Generale a Muncii din Franța.

La plecare, la aeroportul Băneasa, tovarășul Gheorghe Apostol a fost condus de tovarășii Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Stoica, de secretarii Consiliului Central al Sindicatelor Anton Moiseuc, Liuba Chișinevschi și Mihail Mujic, de membri ai Prezidiului C.C.S., președinții ai comitetelor centrale ale sindicatelor, precum și numeroși activiști ai C.C.S.

Se extinde fabrica de antibiotice din Iași

La fabrica de antibiotice din Iași au început de cîteva zile lucrările de construcție a celui de-al 2-lea pavilion de producție. În acest pavilion se va fabrica streptomycină, vitamina B 12 și streptomicină în sălile pavilionului, a fost instalat Institutul de cercetări antibiotice și filiala din Iași a Institutului de cercetări chimico-farmacaceutice de lângă Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei.

De asemenea, la parterul primului pavilion se lucrează intens la finisarea boxelor sterile. Construcțiile mai execută lucrările de finisaj la cantină și la sala de festivități a fabricii care în curînd vor fi date în folosință.

ARHITECT și POET

Ceea ce pentru popoarea a 140 de țări e încă un vis, petrecut departe — departe, pentru noi constituie o amintire precisă. Cine ca vîta cum s-a numit acum patru ani Bucureștii? Capitala tineretului lumii.

(Continuare în pag. 4-a)

„CINCI CONTINENTE într-un oraș”

Totul a mers bine. Pînă și adesea criticile categorii de oameni, ospătarii și administratorii, s-au nîscut astfel încît au meritat medalia muncii. Pînă și cei de la Industria Ușoră au fost inocenți. Fiecare fabrică și-a adus aminte ca ție ea să facă mai mult, ca să facă mai greu, mai cu oboseală, mai cu migală, și dacă chiar acum o pui să faci se cedește — și a făcut. Întreb și astăzi femei care poartă cîna frumoasă: „De unde ai asta?” Și ele, îmi răspund, firesc: „De la Festivalul... din București”.

Localnicii i-au întâmpinat pe oaspeți nu cu un entuziasm meridianal — ca cel descris în romanțele noastre, unde spectacolul aplaudă frumusețea cîntecului altora, spre a se lungi apoi la soare. Ai noștri au fost de o politeță britanică. (în ce are ea mai bun), de o acurateță germană, de o dragoste de om rural, tolosiană, de o exuberanță italică și de o ospitalitate tipic românească, cristalizată de oasuri în corbela „Bucureștii de oaspeți” și în gestul întinderii pînii cu sare.

Să nu idealizăm. Cred că municipalitatea — de pildă — a făcut atunci și greșeli. Mă unul timp pers sau că s-a separat cu un gard înalt splendidă sală a sporturilor de ochiul cartier Floreasca, cu cîntec de palatîi tipuliste în fundul unei gropi.

De ce asta? Sala am făcut-o noi, în anul din urmă. Cartierul nu l-am făcut noi — e moștenire. În spatele lui, au și răstîrît macarale, ba chiar blocuri.

Ați căzut filmela neorealiste italiene: „Ea crece din mahalalea ignoranței cum crește țarba din pămînt. Roma ea și ea cîntecă socialită; dar se ca putea ca sutele de Via del Corso să dispară deodată?”

De aceea, altfel ar fi fost bine de făcut la Floreasca. Între splendida sală nouă și prichitului ochi cartier ar fi bătut în fărșii un obiectiv indicator de drumuri. Pe o așteptat ar fi scris: „Jeri”. Pe colțuri: „Aci” și — mai ales — „mîine”.

Se apropie 2 august. Kilometri pătrați de fațadă se renouă, nu cu stîlci, ci cu rașoare întregi, de pe o zi pe alta. Ipoarării aceluia cel mai mare sezon, zugrăvit — cel mai bogat pește de cînd se știe brazile. Abia mîine timp de odihnă, să mîinece și să dăreze, cum a făcut un băiat de la o întreprindere de construcții, dărui pentru Festival: dintr-un tub de obuz, — o oază de flori.

Și 2 august e cîntec. Colbul se risipește, nu mai există schele, cocorele dăruite dormeau moi în cantonamentele goale, mașinile orașului F. gonauc pline de brațe albe și frînturi de cîntec.

A meritat să dăm o capitală tineretului lumii. Ne-a rămas mult, tare mult de la el.

În citrina unui fotograf din centru căd mereu o fetă de-a noastră, mînd-n mînd cu un negru. Am recunoscut-o pe strada. Nu mai e așa frumoasă. Pentru el, însă, nu se ca schimbă.

La radio ascult mereu „cîntecul popoarelor”. Crainicul nu mă prezintă, dar am și eu o contribuție acolo: la sfîrșit sint cîțica centimetri de a. plauze.

A meritat... Aș crea să sintetizez chipul bucureștanului care a pregătit Festivalul. M-aș teme de retorism să-numeșc arhitect și poet. Dar am o justificare perfectă. Cunoșc doi frați. Absolut autentici. Renumiți; talentați; laureați; decorați. Unul e arhitect. El a creat planurile stadionului pe care s-a deschis Festivalul. Celălalt e poet. El crea stihurile.

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2521 4 PAGINI — 20 BANI Sîmbătă 15 iunie 1957

Savantii sovietici despre viitorul științei

Geografii vor deveni creatori ai naturii

de acad. D. I. Șerbacov

Considerați că geografia și geologia prin însăși caracterul lor nu se pot dezvolta la infinit, intrucît obiectul cercetărilor lor — planeta noastră — are o mărime limitată? Da, este adevărat și într-o oarecare măsură lucrurile se prezintă astfel. Dar, totodată se poate garanta că nu numai în secolul XXI dar și în secolele imediat următoare — un viitor mai îndepărtat e greu de imaginat — în fața geograficii și a geologiei se vor deschide cele mai largi perspective de dezvoltare.

Spunem deseori că n-au rămas locuri pe pămînt unde să nu fi călcat piciorul omului. De fapt, nu este chiar așa: și în Africa și în America de Sud, fără a mai vorbi de Antarctica, mai există încă uriașe regiuni necercetate. Acum cîțiva ani aviatorul explorator Jimmy Dingle a descoperit în marea savană din Venezuela o cataractă, de cîteva ori mai mare decît Niagara.

Geograful n-a fost încă pe fîrml acestei cataracte, ciocanul geologului n-a desprins nici o bucă de piatră din stîncile înconjurătoare. De curînd, în 1951 a viațoane australiene au descoperit în zona Guineei, regiuni populate cu țigani care nu au nici un fel de legătură cu rașoarea populată din împrejurimi. Potrivit calculelor preliminare, numărul lor este determinat la 100.000 de oameni. Și nici un etnograf n-a pătruns încă în colibe, nici un lingvist n-a cercetat rădăcinile limbii vorbită de ei. Să ne referim chiar la descoperirea zăcămintelor de diamante din Uniunea Sovietică: acesasta este cea mai de seamă descoperire geologică din ultimele decenii! Nu, hotărît că nu, timpul marilor descoperiri geografice și geologice n-a trecut încă!

Dar nu despre aceasta este vorba. Să luăm drept adevăr părerea că n-au mai rămas pe te albe pe pămînt. Dar peisajul terestru nu este nicidecum cel mai tipic pentru planeta noastră, căci întregul uscat nu reprezintă nici 30% din suprafața pămîntului; peste 70% ea este acoperită de apele mării, oceanelor, fluviilor, care se frînturînt neînncet. Săpele oceanelor se ascund asemenea masive muntoase ca lanțul muntos Lomonosov. Noi care cunoaștem numai o țesătură din suprafața uscată a planetei noastre, nu putem elabora legile generale ale structurilor ei. Alcătuirea unor hărți amănunțite geologice și geografice ale fuziunii oceanului, iață sarcina gigantice care va sta fără îndoială în fața oamenilor de știință din secolul XXI.

Perspective și mai mari stau în fața geografilor. Oare se pot ei mulțumi numai cu cunoașterea unui strat subțire care se află chiar la suprafața pămîntului? Căci așăzî cele 5-6.000 m. adîncime sint limita la care a ajuns sapa de foraj. Nici pînă în prezent noi nu știm dacă nucleul planetei noastre are o temperatură stellară, dacă are o temperatură relativ scăzută, 1.500-2.000 grade, sau dacă păstrează în el frigul inițial al spațiului cosmic! Cred însă că în secolul XXI vor fi studiate primii 20-30 de kilometri adîncime a scoarței Pămîntului.

Un mineral util cărui îl aparține viitorul este bazaltul care se găsește pretutindeni. Bazaltul — fie de culoare cafeniu închis sau de culoare neagră, fie compact sau poros — este o specie de rocă larg răspîndită.

Un câștig de obiecte 15-18 la sută fier, aproximativ tot atîta magnezit, care mai puțin calciu, 3-5 la sută oxizi de potasiu și de

● În strîmtoarea Bering se va construi un stăvilor cu pompe gigante, acționata de centrale atomice. Ele vor pompa în Oceanul Înghețat de Nord apa caldă a Oceanului Pacific și vor crea un nou curent, egal ca mărime, cu Guli streamul. În marea Siberiei de vîsător vor apare porturi care nu îngheață niciodată, asemănătoare cu cele de la Murmansk.

● Aerul va fi înlocuită principala la lagărele cu alunecare care lucrează la vîlțeze mari.

● Mijloacele de transport terestru ale viitorului vor fi foarte diferite. În timpul micșării ale se vor menține în aer deasupra pămîntului cu ajutorul unor electromagneți și câștor cîmp va interacționa cu câmpurile electromagnetice ale curenților Foucault, create în sol.

● Locuitorii vor permite să se vadă de pe vapoare fundul oceanului tot atît în timpul micșării ale se vor menține în aer deasupra pămîntului cu ajutorul unor electromagneți și câștor cîmp va interacționa cu câmpurile electromagnetice ale curenților Foucault, create în sol.

● Mările orase vor fi luminate în timpul micșării ale se vor menține în aer deasupra pămîntului cu ajutorul unor electromagneți și câștor cîmp va interacționa cu câmpurile electromagnetice ale curenților Foucault, create în sol.

(DIN „KOMSOLOSKAIA PRAVDA”)

5 oameni, 5 tractoare — 500 HECTARE

După o călătorie de cîteva zile ajunsesem la brigada pentru mecanizarea complexă a lucrărilor la grîu, porumb și plante furajere anuale, a gospodăriei de stat Moțăști.

Înținși pe rogojini, cîțiva mecanizatori încă mai roboveau sub cartierele tractoarelor la umbra farurilor. Alții, care abia sîfîrșise să îngrijirile tehnice, gîseau cîte ceva de făcut în vagonul dormitor: unul ascultau radio, alți citeau o carte... Se vede că grijile zilei nu mai frîntau pe nimeni. Nu izbucniseră să ajung mai devreme, să-l întîlnesc în cîmp, la lucru. Aveam în schimb un proiect bun să allu de la acești flăcăi lucruri interesante.

„Lucrăm odată în brigadă cu veteranul nostru, cu tovarășul Ștefan Bercescu, istorisește utemistul Dumitru Sirbu. Ne plăcea mult la el, pricepea și îndemnată cu care lucra la betșugurile matorului. Numai ce-și pironoase odată ochii și repede ghicea hiba matorului! După asta numai că-l vedeai zîmbind.

— Motorul are nevoie de multă îngrijire ca și omul de hrană. Și ne mai spunea: „mașina lui bește miinile celei o „Ingrjesc”. Or, la surul acestor cuvinte noi nu cam supărăm. Alții nu i-o spuneau în față, dar îl ocărau zînd: — N-ai pregănit-o. Oii fi și tu vreu învîtat, dar nu ulita că și noi ne întretinem mașina, nu numai tu. Ne doare și pe noi de ea ca și pe tine.

Mai tîrziu ne-am dat însă seama că el, pricepea și îndemnată cu care lucra la betșugurile matorului. Numai ce-și pironoase odată ochii și repede ghicea hiba matorului! După asta numai că-l vedeai zîmbind.

— Motorul are nevoie de multă îngrijire ca și omul de hrană. Și ne mai spunea: „mașina lui bește miinile celei o „Ingrjesc”. Or, la surul acestor cuvinte noi nu cam supărăm. Alții nu i-o spuneau în față, dar îl ocărau zînd: — N-ai pregănit-o. Oii fi și tu vreu învîtat, dar nu ulita că și noi ne întretinem mașina, nu numai tu. Ne doare și pe noi de ea ca și pe tine.

Mai tîrziu ne-am dat însă seama că el, pricepea și îndemnată cu care lucra la betșugurile matorului. Numai ce-și pironoase odată ochii și repede ghicea hiba matorului! După asta numai că-l vedeai zîmbind.

RETRE LUNGU

(Continuare în pag. 3-a)

Horia Aramă

Stradela Nostalgiei

Revăd stradela Nostalgiei, Cu maril ei pereți de umbră, Cu lederi lungi, de umezeală, Căfărătoare pe pereți...

Măiestrie

și candoare

Când mergi la un concert al vreunui cor de copii te aștepti să te izbească în primul rând gingășia micilor „făpțuri cîntătoare” și eșii pregătiți să a-

Ion Vanica Dirijorul corului

Catană Lucia

Enăceanu Florin

Cărți noi

- I. S. TURGHENIEV — Opere — vol. VIII (novele și povestiri) 420 pag. — 17,30 lei. Ed. Cartea rusă.

Sütö András: Rătăcirile lui Salamon

Salamon András se consideră un mare ghinionist. Totdeauna s-a zăbuit ca să-și asigure lui și a lor săi un trai mai omeneș, cu un simplu doriș de înaintare, ci aspirația spre un trai demn, eliberarea de situații umilitoare — sărăcia îl obligă pe Salamon să refuze colindătorii căr-ri vizitează țara, deoarece nu are ce să le ofere ș.a.m.d.

cu care și va duce băieții la timp. Sema că se simte încă de pe acum eliberat de nezarurile din ultimul timp și la locul lui de viață gospodăriei colective, de care nu a avut încă răgazul să se bucare pe deplin.

ÎN CURÎND Marele concurs permanent de jocuri și probleme educativ-distractive a „Școlii tineretului”

Laurence Olivier — regizorul și actorul

găsirea adevărului, a justificărilor unei atitudini drepte din partea lui. Cînd de mult contribuiau la crearea atmosferei de autenticitate morală, de abateri într-o închisoare a gândirii, zidurile turmului, plate, fără variație, fără accidente, de o vechime umezeală ce producea aproape fizic spectatorului senzația de frig pătrunzînd pînă la oase.

Richardson mai cu seamă în clipele cînd vine să anunțe cum primește popular vestea alegerii lui Richard ca rege. Deși știe că pe Richard aceste lucruri îl interesează la maximum, Buckingham (a-cesta este rolul interpretat de Richardson) nu se omoară cu firea: reținîndu-și fațetele își alege ceva de mîncat, drămuiește replica în ritmul în care și pregătește o adecvată descriere a scenei în care adevăratele temeri care-l sperietă pe Laurence Olivier par să spune spectatorului: „Dacă Richard e sincer, dacă se încredințează atunci, atunci să știi că numai e Richard de altă dată, să știi că propriile-i fără de legi s-au răzvrătit împotriva-i și amenință să-l distrugă”. Și înțelul său străpunge masca de conveniență adoptată de el și aceste momente marchează declinul său. Primul moment este acela cînd Richard se suie pe tron. Laurence Olivier îl prezintă pe rege într-un

OMUL VIVU Am auzit foșnetul Boli îndepărtându-se de lângă patul meu. Și doctorul mi-a spus că doi doăzeci, treizeci, poate cincizeci de ani.

Știu să umblu, ridic un picior, îl pun jos. Încă un picior — jos. Orice om viu, cel mai prost din lume, știe să umble. Morții nu știu să umble.

M-am reținut între oameni. Cînd credeam că voi muri, eram redus la dimensiunile individului, aveau în urma mea Viața iar înaintea mea Moartea.

Sonia Larian

Richardson mai cu seamă în clipele cînd vine să anunțe cum primește popular vestea alegerii lui Richard ca rege. Deși știe că pe Richard aceste lucruri îl interesează la maximum, Buckingham (a-cesta este rolul interpretat de Richardson) nu se omoară cu firea: reținîndu-și fațetele își alege ceva de mîncat, drămuiește replica în ritmul în care și pregătește o adecvată descriere a scenei în care adevăratele temeri care-l sperietă pe Laurence Olivier par să spune spectatorului: „Dacă Richard e sincer, dacă se încredințează atunci, atunci să știi că numai e Richard de altă dată, să știi că propriile-i fără de legi s-au răzvrătit împotriva-i și amenință să-l distrugă”. Și înțelul său străpunge masca de conveniență adoptată de el și aceste momente marchează declinul său. Primul moment este acela cînd Richard se suie pe tron. Laurence Olivier îl prezintă pe rege într-un

